

Biblisk allmänbildning inför söndag 22 augusti, 2021 Årgång 1
TOLFTE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET – Friheten i Kristus

Mark 7: 31-37 Sedan lämnade han trakten kring Tyros och gick över Sidon till Galileiska sjön, i Dekapolisområdet. Där kom de till honom med en man som var döv och knappt kunde tala, och de bad Jesus lägga sin hand på honom. Han tog honom avsides från folket och stack fingrarna i hans öron och spottade och rörde vid hans tunga. Sedan såg han upp mot himlen, andades djupt och sade till honom: »Effata!« (det betyder: Öppna dig!). Med ens öppnades mannens öron och hans tunga löstes och han talade riktigt. Jesus förbjöd dem att berätta det för någon. Men ju mer han förbjöd dem, desto ivrigare spred de ut det. Och alla blev överväldigade och sade: »Allt han har gjort är bra: de döva får han att höra och de stumma att tala.«

Människorna var överväldigade av undren som hände. Är du och jag överväldigade av undren Jesus gör – eller - gäspar vi? Är det vårt ointresse – våra gäspningar – som gör att vi struntar i våra gudstjänster, struntar i att vara lärjungar. Struntar i att på allvar vilja bli som mästaren, Guds egen son?

Att människor gäspar är inget nytt. Inte heller att man kommer med elaka invändningar. Vi tar en bild från den första tiden:

Apg 18:4-6 Varje sabbat talade Paulus i synagogan och försökte övertyga både judar och greker. När Silas och Timotheos kom ner från Makedonien var han fullt upptagen av sin förkunelse och vittnade inför judarna att Jesus är Messias. Men när man då svarade med invändningar och smädelser skakade han sina kläder och sade: »Ert blod må komma över era egna

huvuden. Jag är utan skuld. Från och med nu vänder jag mig till hedningarna.«

”*Från och med nu vänder jag mig till hedningarna.*«”, sa Paulus när han insåg att åhörarna i gudstjänstlokalen inte ville ta till sig förkunnelsen om en uppstånden Guds son.

Du och jag är ättlingar till dessa hedningar som Paulus beslutade vände sig till. Om vi kommer till en gudstjänstlokal – och inte vill höra Guds ord förkunnas – då blir det du och jag som bekräftar trolösheten i Jesu profetia inför hans andra ankomst:

Luk 18:8 ... Människosonen, skall han finna någon tro här på jorden när han kommer?

Jesus är Guds försonande son. Han är den ende som kan utplåna misstagen vi gjort. Om ingen tidigare förkunnat vem som har makt att försona – eller jag inte lyssnat på förkunnelsen – då finns vägen in i hans försoning genom den enkla bönen: ”Jesus jag har brutit mot din vilja. Förlåt. Jag är beroende av din försoningsgärning och vill i fortsättningen leva som din lärjunge ”

Jag har sagt det förut, jag säger det igen: Det tog mig 25 år innan jag insåg mitt eget behov av Jesu försoning. I gudstjänstens trosbekännelse har vi orden: ”... *Vi tror ock på Jesus Kristus, hans enfödde Son, vår Herre*” I trosbekännelsen möjliggör kyrkan vår bekännelse. Att vi behöver Jesus som försonare och herre i våra liv. Allt i enlighet med vad Jesus säger och lovar:

*Matt 10:32 Var och en som känns vid mig inför människorna, honom **skall** jag kännas vid inför min fader i himlen.*

Jesus ger oss ett kristallklart löfte. Ta tillfället i akt vid nästa gudstjänst, öppna din mun och delta i trosbekännelsen. Då känns du vid Jesus som din herre inför andra människor!